

Noen refleksjoner rundt Colosseumklinikken, etikk og virkelighet

Egentlig har jeg ingen grunn til å skrive denne artikkelen. Men tilfeldigheter og genuin nysgjerrighet har ført til at jeg tar penn i hånd – og har behov for å dele tanker og fakta med landets kolleger.

Det hele starter med at en av mine pasienter som mistet en midlertidig krone i forbindelse med langvarig endodontisk behandling hos endospesialist stikker innom Colosseumklinikken på Majorstua i Oslo for å få dette fikset. Hun kommer ut derfra rystet, og nær 1 600 kr fattigere.

Refleksjon 1: Dette er så nær landeveisrøveri som man kan komme. Som protetiker vet jeg alt om dette: Prosedyren bør ta 10 minutter, ikke et sekund mer. Økonomer som kan noe om dette, beregner enkelt at her ligger timepris for enkle prosedyrer på ca 9 600 kr per time. Men viktigere: Med lønn på cirka 400 kr per time må denne pasienten arbeide minst en hel dag for å kunne betale for tjenesten.

Dagens Norge har ambisjoner om transparens, redelighet, «value for money» og med slike målsetninger har åpenbart Colosseumssystemet (heretter kalt C) en lang vei å gå med mindre målsetningene er helt annerledes.

E24 intervjuet Colosseumtopp Rikke Overgaard i 2013 og her sier hun: «vi ser at vi ikke er i mål med full utnyttelse av våre klinikker og vi ser vi har mer å hente ut her».

Refleksjon2: Så blir mitt spørsmål: Skal en tannhelseklinikk som har rettigheter til å disponere fellesskapets trygdemidler ha som mål å «hente ut mer her»?

Den lille pasientepisoden over foranlediget at jeg skrev et kort, vennlig brev til C ved Gaard Lauvsnes, med spørsmål om han ville kommentere etikk rundt pris og value for money eller om refusjon av deler av beløpet kunne komme på tale. C fant det betimelig ikke å svare

på brevet. Et purrebrev to måneder senere led samme skjebne.

Aftenposten, som i 2014 hadde en researchartikkel om C fikk det samme resultat, da Lauvsnes ble forsøkt intervjuet: «Ønsker ikke å kommentere saken».

Det er sikkert lurt å svare slik=ikke svare, metoden beskytter mot at man bare graver seg dypere ned i myra, men metoden har i dette tilfelle ført til at jeg gjennom internett og kontakter har gravd opp spennende faktaopplysninger om klinikkstrukturen som av egen sjef «ønsker å hente ut mer penger» av norsk odontologi; som er det fagområdet norske tannleger sammen har utviklet til et produkt som har en meget høy «standing» i det norske folks bevissthet.

Aftenpostens artikkel, publisert 12.11.2014, skrevet av Sigurd Bjørnstad, hadde tittelen:

Norske tannleger i avansert skatteakrobatikk

Her vises til hvordan man har brukt kreative skatteadvokater i PwC for millioner av kroner for å skape selskapsstrukturer som fører til at hele verdikjeden og all fortjeneste ender i Luxemburgs skatteparadis, som av TaxJusticeNetwork – Norway (TJN) omtales som et av de verste skatteparadis i verden. To grunner til dette: All informasjon hemmeligholdes. Alt internasjonalt arbeid som har som mål å komme hemmelighold til livs motarbeides aggressivt.

Skatteparadiser verden over har fått mye negativ oppmerksomhet i innværende år, og spesielt har DnB fått «kjørt seg» kraftig. Der i gården er nok Luxemburg en lærepeng og nå er det «Lexit» og åpenhet, anger og beklagelser, mens C omfavner Luxemburg og holder kjefte som bare det.....

Her kommer en komprimert faktaboks

2010: IK Investment Partners, et svensk fond med hjemsted Luxemburg kjøper C for 500 millioner kr. Lekkede dokumenter viser at oppkjøp skjer via en lang omvei med norske advokater, ny-stiftede selskaper og kreative skatteråd fra PwC. Saken vekker internasjonal oppsikt og blir kalt «Luxleaks». IK Investment stifter et aksjeselskap i Luxemburg med aksjekapital 100 000 kr: Colosseum International S.a.r.l. Nå starter skatteakrobatikken:

I Oslo oppretter svenskene selskapet C. Internasjonal Holding AS. Luxemburgselskapet kjøper så det norske selskapet. Norske C. I. Holding kjøper Colosseum tannklinikker av Lauvsnes og andre aksjonærer. IK Investment tilfører Lux.selskapet 24,2 millioner euro samt 310 millioner NOK i bytte mot Preferred Equity Certificates (PEC), (en hybrid av gjeld og egenkapital).

Luxemburgselskapet låner så ut 310 millioner NOK til sitt norske selskap, kapitalen kan eller blir gjort om til egenkapital. Pengene brukes til å kjøpe tannklinikker. Norgesselskapet låner så penger i bank, nedbetaler lånet fra Luxselskapet som betaler tilbake PECene til IK Partners. Nå kan ledelsen kjøpe andeler via private investerings-selskaper.

Alt dette har kun én hensikt! Gjett en gang....

2014: Cs norske eierselskap trenger å skifte navn igjen: Caesar Internasjonal Holding AS. Dette eies selvfølgelig av Caesar International S.a.r.l i Luxemburg med 86,2 prosent. G. Lauvsnes: 16,4 prosent. Caesar I. Holding skifter så navn til C. Smile Holding. Kjært barn har mange navn.....

gå til Aftenposten, sjekk fakta og lær enda mye mer om skatteakrobatikk. All informasjon ovenfor er sakset fra denne artikkel.

Jeg skulle like å vite hvor mange av mine kolleger som satt med denne bakgrunnsinformasjon før de solgte livsverket sitt?

Vår statsminister uttalte i forbindelse med skatteparadisbråket i Luxemburg og Seychellene at «Det er mye man ikke bør gjøre selv om det ikke er straffbart.»

Refleksjon 3: Skal vi tro at det er mer eller mindre ubegrenset tilgang på trygdemidler og ikke en uttalt bekymring for norske barns skjeve tenner og voksne pasienter med tannluker som har gitt internasjonale investorer en glupsk appetitt på kjeveortopediske klinikker og tannlegepraksiser?

Fakta: C eies cirka 90 prosent av utenlandske investeringsfond som i 2014 hentet ut cirka 80 millioner NOK til eierne i Luxemburg.

Norske tannleger bør avgjort ha en oppfatning om hvorvidt norsk odontologi bør ta avstand fra en slik skatteparadisbasert kjedestruktur. Videre bør vi mene ganske mye om at det norske samfunns trygdemidler er gjenstand for slike overføringer i stedet for å bli værende i Norge og derved være et ledd i en verdikjede vi alle tar del i.

Jeg inviterer herved mine kolleger, inkludert de som har styringsinnflytelse over trygdeytelser til å ta del i en debatt

om veien videre når valget står mellom kreativ skatteflukt til Luxemburg og åpenhet pluss transparens. I denne sammenheng bør man søke å gjøre trygde- og takstsystemer mer robuste og målrettet for å hindre at de forhold jeg har fokusert på skal kunne utvikle seg videre i norsk odontologi. Dette burde man i hvert fall klare.

Roar Gommæs

Kilder: E24, Aftenposten, internett, gode kolleger